

Passegem per... El jardí de la Rectoria Vella

El jardí de la Rectoria Vella des de l'entrada principal

Tot i que el que us proposem no és ben bé un passeig, una volta contemplativa pel jardí de la Rectoria Vella pot fer passar una estona força plàcida en ple mes d'agost. Fa uns anys, cap a finals dels 90, l'Ajuntament va fer un arranjament de la part del davant del jardí, i hi va aportar principalment el verd de la gespa i l'enllosat dels camins, però la majoria dels arbres i dels altres elements del jardí ja hi eren molt abans. De fet, es coneix que les estàtues de Mercuri i Atenea que hi ha vora l'estany es van posar cap als anys 30, cosa que ens fa pensar que molts dels arbres que encara hi trobem podrien haver estat plantats en aquella època. El jardí havia de ser molt frondós als anys 60, quan una expedició entomològica, acompanyada pel Germà Mateo Esteban (de La Salle), havia vingut especialment de Madrid a capturar la bonica *Apatura ilia* barcina prop dels plàtans d'ombra.

L'*Apatura ilia barcina*, que fa anys volava per aquest jardí

Us convidem, doncs, a què us atureu en qual-sevol dels bancs del jardí a observar el moviment del sol entre les fulles, els ocells que s'aturen a la gespa o entre les branques buscant algun cuc per menjar i els nenúfars dins de l'aigua tremolosa de l'estany.

A veure si reconeixeu algun d'aquests arbres que ara us nomenarem:

- L'arbre de l'amor, un arbret petit que hi ha entrant a mà esquerra, amb unes fulles en forma de cor molt arrodonides.
- Els dos cedres de la vora l'estany, alts i amb el brancam disposat en pisos. Les fulles, petites i punxegudes, s'agrupen formant una mena de pinzell.
- El pi pinyoner impetuós, a la gespa de l'altra vora.
- Les troanes, amb flors groguenques agrupades en llargues inflorescències que envolten tota la capçada de l'arbre i fulles oposades, grans i llunts. Aviat faran el fruit, negre i petit.
- Les mèlies, a banda i banda del camí que ens porta a la Rectoria Vella, amb les fulles lleugeres i compostes que fan una ombra transparent.
- Els dos castanyers d'índies de davant l'ermita, d'escorça gris i fulles palmades (els nervis conflueixen al capdamunt del pecíol), que a

la tardor deixen caure unes castanyes grans i brillants, però bordes. Fa pocs dies han estat tractats contra una malura originada per un microlepidòpter.

- El xiprer de l'ermita de Sant Martí de Pertegàs, inconfusible per la seva alçària i majestuositat.
- Els petits roures i alzines sureres, plantats fa pocs anys on hi havia hagut una bona colla de pinastres i pins blancs.
- Les moreres, els plàtans, els lledoners...

El xiprer de l'ermita de Sant Martí de Pertegàs

Acte de presentació de la publicació *Els sistemes socioecològics de la conca de la Tordera*

Dimarts 1 de juliol va tenir lloc a la sala Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) la presentació de la publicació *Els sistemes socioecològics de la conca de la Tordera*, obra editada per l'Institut Catalana d'Història Natural (ICHN). El Llibre Blanc de la Tordera, treball pioner quant a l'estudi d'una conca hidrogràfica al nostre país, ha comptat amb el suport de diverses institucions de caràcter nacional, acadèmic i privat, a més d'una desena d'ajuntaments de la conca de la Tordera, principalment el de Sant Celoni. El treball mostra una línia de recerca iniciada fa dotze anys, representa una formulació innovadora, integra vectors socials i ambientals en la metodologia i articula de manera estable uns models d'anàlisi i registre basats en la recerca interdisciplinària, organitzada a l'entorn de l'Observatori de la Tordera.

